

Mitt barndomshem

Dikt av Birger Sjöberg. Postumt utgiven i diktsamlingen *Minnen från jorden*

Se, i solens klara ljus
står mitt vita barndomshus
med sin gård och med sitt blomsterland som grönskar.
Jag kan se det om jag vill,
då jag sitter tyst och still
någon vemodsstund när så mitt hjärta önskar.

Och det är en fuktig vret
och ett gammalt grått staket
men med springor där det lyser grönt och ljuvligt.
Och därinnanför är rart –
O, I gröna äpplekart,
I, som locka mig och tubba mig så gruvligt.

Och de röda visthus stå
och ha svarta dörrar på,
men därnedan växa ljusa vassar gröna.
Och jag ser den skumma bod
där det flöt ett älskat blod,
då den grymme gubben nackade min höna.

Och i gårdens bruna sand
syns en tova gräs ibland
och en maskros gul och så det goda syre.
Och vid grinden stolta stå
mina granna rönnar två,
dem jag tog i famn som barn och litet pyre.

Ja, i solens klara ljus
står mitt vita barndomshus,
och vid rutans myrten glänsa lockar gråa –
Från en skorstens röda topp
segla vita duvor opp,
och de skina liksom änglar mot det blåa.